

**ΔΗΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΕΩΝ**

Επικοινωνία και Δημόσιες Σχέσεις
Μέγαρα 4 Νοεμβρίου 2024
Email: pr.megara@gmail.com

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Θέμα: Εορτάστηκαν τα 50 χρόνια από ιδρύσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνας – Χαιρετισμό απηύθυνε ο δήμαρχος Παν. Μαργέτης στην απογευματινή εκδήλωση.

Με ιδιαίτερη χαρά και τιμή ο δήμαρχος Μεγαρέων, Παναγιώτης Μαργέτης, συνοδευόμενος από μέλη της Διοίκησης του Δήμου, παρευρέθηκε εχθές, Κυριακή 3 Νοεμβρίου, στην εορταστική απογευματινή εκδήλωση για τα 50 χρόνια από ιδρύσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνας.

Ο κ. Μαργέτης απηύθυνε χαιρετισμό και στον λόγο του, μιλώντας εκ μέρους όλων των Δημάρχων των Αρχιερατικών Περιφερειών της Ιεράς Μητροπόλεως, αποτύπωσε το πνευματικό και κοινωνικό στίγμα του έργου της από ιδρύσεώς της δίνοντας έμφαση στο ποιμαντικό της έργο, που φροντίζει και για τη σωτηρία της ψυχής των πιστών της αλλά και για την κάλυψη των υλικών αναγκών τους, συνδράμοντας κάθε φορά με τον τρόπο που ξέρει. Τέλος, δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στη δεκαετή πορεία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ.κ. Κωνσταντίνου ως επικεφαλής της Μητροπόλεως, ευχόμενος «να μακροημερεύσει και να υπηρετεί τον Κύριον και το ποίμνιό του φωτίζοντάς το με αγάπη».

Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβασμιώτατος απεδέχθη με χαρά δώρο από τον Δήμαρχο με αφορμή τη δεκαετή ποιμαντορία του.

Ακολουθεί ολόκληρος ο χαιρετισμός:

Σεβασμιώτατε Άγιε Ποιμενάρχη μας κύριε Κωνσταντίνε, σεβαστοί Πατέρες, Οσιότατοι και Οσιότατες Αδελφές.

Με ιδιαίτερη χαρά και τιμή βρίσκομαι σήμερα εδώ, ανάμεσά σας, συμμετέχοντας στον εορτασμό της Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνας για τη συμπλήρωση 50 ετών από ιδρύσεώς της. Στον εορτασμό μίας Μητροπόλεως, που «γεννήθηκε» το 1974 μετά την τριχοτόμηση της Μητρόπολης Αττικής και Μεγαρίδος, με πρώτο Μητροπολίτη της και Ποιμενάρχη τον Μακαριστό Βαρθολομαίο, ο οποίος εκοιμήθη το 2014. Μίας Μητροπόλεως μητέρας τεσσάρων αρχιερατικών περιφερειών, που έχει καθημερινώς την έγνοια για φροντίδα των πνευματικών της τέκνων και του ποιμνίου της από τα Μέγαρα και τη Νέα Πέραμο έως τη

Μάνδρα, τα Βίλια, την Οινόη και τις Ερυθρές και από την Ελευσίνα, τη Μαγούλα και τον Ασπρόπυργο μέχρι τη Σαλαμίνα. Τόποι πανέμορφοι με πλούσιο πολιτισμό και άνθρωποι καλόκαρδοι κι ευλογημένοι. Τόποι όμως που τις τελευταίες δεκαετίες δοκιμάζονται και από φυσικές καταστροφές αλλά και από πολιτικές επιλογές του παρελθόντος με ασαφές οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό αποτύπωμα, που επηρεάζει βαθύτατα τους ανθρώπους τους.

Τι σημαίνει αυτό για τη μητέρα Μητρόπολη; Για τον Ποιμενάρχη; Για τον ιερό κλήρο που διακονεί τη Μητρόπολη και το ποίμνιο; Αυξημένη έγνοια για φροντίδα, για παρηγορία, για ειρήνευση, για δικαιοσύνη, για ισότητα, για θεραπεία, για συμπλήρωση του κενού που αφήνει στον μέσο άνθρωπο η απορία, όχι μόνο του τι γίνεται στο παρόν, αλλά και του τι μέλλει γενέσθαι.

Από μικρός κοντά στην Εκκλησία, έναν μόνον τρόπο ξέρω πως έχει η μητέρα Μητρόπολη και κάθε Μητρόπολη της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Τον Λόγο του Χριστού, του Θεού, του Ευαγγελίου μας, στην κορυφή της ποιμαντορικής της ράβδου, με την οποία σε κάθε της βήμα η Εκκλησία και η Μητρόπολή μας διαβαίνει κάθε δύσκολη ανηφοριά ή κάθε επικίνδυνη κατηφοριά και στην οποία στηρίζεται για να είναι τα βήματά της σταθερά και προσεκτικά, κουβαλώντας στην αγκαλιά της όλα τα τέκνα του ποιμνίου της μέχρι να τα οδηγήσει στον τόπο της ασφάλειας, της ηρεμίας και της γαλήνης που μόνο ο Λόγος του Θεού ξέρει να προσφέρει και τα καλά έργα των ανθρώπων της, που καθημερινώς και με υπομονή και υπακοή ψελλίζουν... Δόξα σοι Χριστέ μου, γεννηθήτω το θελημά σου.

Και εάν σε κάποιους δεν αρκούν οι προσευχές και τα λόγια γιατί αυτοί φλερτάρουν με τον αγνωστικισμό ή υπερβάλλουν με τον ρεαλισμό τους, η Μητέρα Εκκλησία επειδή και γι' αυτά τα τέκνα πονάει και προσεύχεται, προσφέρει και «αποδείξεις». Όχι γιατί εγκυβόρειται από κάποιους ούτε γιατί πρέπει να δικαιολογηθεί για κάτι, αλλά γιατί όπως ο Θεάνθρωπος Χριστός, η «εικών του Θεού του αοράτου», επείνασε κι εδίψασε και όπως με το παράδειγμά Του χόρτασε και ξεδίψασε ανθρώπους, έτσι και η Εκκλησία και η Μητρόπολή μας, όπως από ιδρύσεώς της έτσι μέχρι και σήμερα, είναι κοντά στην ανημπόρια και δίπλα σε όσους αδυνατούν. Με ένα πιάτο ζεστό φαΐ, με ένα φάρμακο, με δωρεά ή έρανο για χρήματα ως συνδρομή ανάγκης σε ασθένεια και τόσα άλλα που πραγματικά δεν κάνει ν'αναφέρουμε γιατί είναι άστοχο να περηφανευόμαστε για τούτα τα αυτονόητα, ως μέλη της Εκκλησίας.

Μία μάνα ποτέ δε θα διαλαλήσει τι τάισε τα παιδιά της, πώς τα έπλυνε, πώς τα κοίμησε, τι τα ορμήνευσε. Καλά και αγαθά τα κάνει όλα. Τι να πει μία μάνα; Αν πονάει τα παιδιά της κι αν συμπάσχει δίπλα τους από τη μέρα της γεννήσεώς τους; Αυτονόητα πράγματα. Κι αν οι καιροί οξύνθηκαν και σκλήρυναν και μας ξεφεύγουν πράγματα ή δήθεν ξεχνάμε και βιώνουμε καταστάσεις τόσο δύστροπες και ξένες προς τη φύση του ανθρώπου με περιττή ασχήμια, ας μην το επιτρέψουμε να μας γίνουν και συνήθεια. Και ποιος στέκεται εκεί απέναντί μας; Μπροστά μας; Δίπλα μας; Κοντά μας να μας το υπενθυμίζει; Η Μητρόπολή μας η

Εκκλησία μας με τον Λόγο του Ευαγγελίου και τον Ποιμενάρχη συμπλέοντα, συνοδοιπόρο και οδηγό. Να μας υπενθυμίζει πως για κάθε πόνο υπάρχει θεραπεία και για κάθε ασχήμια που δημιουργείται, γιατί πολλές φορές αστοχούμε στο να πράξουμε το καλό, υπάρχει η ομορφιά που πηγάζει από τη Χάρη των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας που αναγεννά και ανακαινίζει τον άνθρωπο. Που τον κάνει να κοιτά ψηλά.

Με την εμπειρία μου σας μιλάω και με τα όσα έχω δει από το σπίτι μου, τα σπίτια των φίλων μου, τα σπίτια των συγγενών, τα σπίτια όλων μας. Και τι περιγράψω με τα λιγοστά που ξέρω; Την Εκκλησία μας. Τη Μητρόπολή μας. Με τον Μητροπολίτη της που καπετανεύει

με ταπεινότητα και προσεκτικά το μικρό καράβι μας, με πυξίδα και χάρτη τον Χριστό και τους Αγίους της Εκκλησίας μας. Το μικρό καράβι που μέσα του υπάρχουμε όλοι. Όλοι εμείς που ζητάμε γαλήνια νερά κατά το ταξίδι της ζωής μας και ένα λιμάνι απάνεμο είτε για ανεφοδιασμό και συνέχεια είτε για κατάληξη. Δεν ξέρω αν υπερβάλλω με τους όρους ή αν ακροβατώ μεταξύ ποιμένος και καπετάνιου μα τα λόγια είναι από σκέψεις εγκάρδιες και μόνο έτσι μπορώ να μιλήσω για την Εκκλησία, τη Μητρόπολή μας και τον Σεβασμιώτατο κύριο Κωνσταντίνο.

Τον Σεβασμιώτατο που η σημερινή εορταστική εκδήλωση συμπίπτει και με τη δεκαετή του πορεία ως επικεφαλής της Μητροπόλεώς μας μετά τη χειροτονία του στις 11 Οκτωβρίου 2014 και την ενθρόνισή του στις 31 Οκτωβρίου του ίδιου έτους.

Σεβασμιώτατε, μιλώντας για το πρόσωπό σας εκ μέρους όλων των Δημάρχων της Αρχιερατικής σας Περιφέρειας, κανονικά θα έπρεπε να με καταβάλλει το άγχος ίσως ή και η αγωνία για το τι θα πρέπει να πω ή τι θα ήθελε κάποιος ν' ακούσει. Μα όχι. Είναι πολύ πιο εύκολο απ' όσο φαντάζεται κάποιος. Είναι εύκολο διότι και σεις Σεβασμιώτατε είστε πέρα από απλός και ένας εύκολος άνθρωπος. Εύκολος στο να σας μιλήσει κάποιος. Να σας συναντήσει και να μοιραστεί τις σκέψεις του και τις αγωνίες του. Εύκολος γιατί χαμογελάτε πάντοτε. Εύκολος γιατί μιλάτε εύκολα και απλά. Με κατανοητό τρόπο και πάντα από καρδιάς.

Έχουμε συνηθίσει να χαρακτηρίζουμε εύκολο κάτι το οποίο δεν απαιτεί πολύ κόπο. Σωστά. Δεν είναι καθόλου εύκολο όμως αυτό που κάνετε εσείς. Δεν είναι καθόλου εύκολος ο ρόλος του πατέρα, τον οποίον με τη βοήθεια του Θεού επιτυχώς φέρνετε εις πέρας καθημερινά. Απαιτεί πολύ κόπο να είναι κάποιος εύκολος για τον συνάνθρωπό του. Γι' αυτόν που τον έχει ανάγκη. Απαιτεί πολύ κόπο να μην κρίνει και να είναι μεγαλόκαρδος με τους ανθρώπους και εύκολος στην Αγάπη. Απαιτεί κόπο να μην μπερδεύει τον άλλον με τις λέξεις του αλλά να του δείχνει τον δρόμο ή τη λύση που απαιτεί έκαστο πρόβλημα με απλά και κατανοητά λόγια. Απαιτεί πολύ κόπο να τους ακούει όλους και να ικανοποιεί το δίκαιο, το άξιο, το ανώτερο, αυτό που προβάλλει πάνω απ' όλα αγάπη. Κι εσείς όλα αυτά τα κάνετε άκοπα. Εγώ, Σεβασμιώτατε, μόνο έτσι μπορώ να μιλήσω για εσάς και το έργο σας.

Και κλείνοντας θα ήθελα εκ μέρους όλων των Δημάρχων να σας ευχαριστήσω για τη μέχρι τώρα προσφορά σας που πηγάζει από τη θεάρεστη τέλεση των πατρικών σας προς εμάς καθηκόντων, με την ευχή ο Κύριος να εισακούει τις προσευχές σας για εμάς, καθώς και τις δικές μας για το πρόσωπό σας και να σας έχει καλά. Να μακροημερεύσετε για να υπηρετείτε τον Κύριο, το ποιμνιό σας και να το φωτίζετε με αγάπη.

